

Ласун

Євген Бандуренко

Тільки мати вийде з хати,
Юра зразу ж і почне
На полиці заглядати,
Всюди нишпорить, шукати,
Нюхом чуючи смачне.
Якось Юра на полиці
З молоком знайшов горшки,
Як же тут не спокуситься,
Не позлизувать вершки!
А як стала потім мати
Винуватого шукати,
Юра й оком не моргнув —
На kota вину звернув.
Іншим разом з'їв він сало,
Що у суднику лежало,
І за Юрин апетит
Поплатився знову кіт.
А оце після сніданку
Він варення цілу банку
Нишком-тишком умовов
І давай матусі знов
Напускати туману —
На kota валить вину.
Та матуся відказала:
— Досить, синку! Не крути!
Упіймався, нарешті, ти,
Бо ж варення — це не сало,
Не їдять його коти!..